

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Z. w pozwie złożonym w dniu 19 grudnia 2018 r. wniosła o zasądzenie od Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z. zapłaty kwoty 203.361,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych naliczanymi wobec kwoty 197.009,91 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi wobec kwoty 6.352,01 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła przy tym także o zasądzenie na swą rzecz zwrotu kosztów procesu.

Swoje roszczenie wywodziła z łączących strony umów zaopatrzenia pozwanego szpitala w materiały medyczne z tytułu których nabywca nie uiścił pełni należności.

(Pozew, k. 3- 5)

Sąd wydał w dniu 25 stycznia 2019 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

(Nakaz zapłaty, k. 30)

Od nakazu zapłaty (...) w Z. wniósł w dniu 12 lutego 2019 r. sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swą rzecz kosztów procesu. Warunkowo, w przypadku niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia wniósł o nieobciążanie kosztami procesu wskazując na własną sytuację finansową, posilkując się notoryjną wiedzą o kondycji publicznej służby zdrowia.

Pozwany podniósł zarzut częściowej spłaty spornej należności. Nadto podniósł zarzut nieudowodnienia przez stronę powodową zawarcia umowy z której wywiedziono roszczenie a w związku z tym m.in. zasadności dochodzenia zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Dodatkowo pozwany szpital wskazał, iż powód nie wywiązał się z postanowień łączących ich umowy przez zaniechanie przewidzianego w nich zavezwania do próby ugodowej. W ocenie strony powodowej stanowiło to brak formalny, który winien skutkować zwrotem pozwu.

(Sprzeciw, k. 34- 42)

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa zmodyfikowała w dniu 15 marca 2019 r. swe powództwo cofając pozew w części- kwocie 32.829,57 zł, w jakiej jej wierzytelność została spłacona, podtrzymując go przy tym w pozostałym zakresie. Z uwagi na opóźniony termin częściowej spłaty należności wniosła przy tym o zasądzenie okresowo skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych wobec kwoty 32.829,57 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 5 lutego 2019 r. Nadto strona powodowa polemizowała z pozostałymi zarzutami i twierdzeniami strony pozwanej, kwestionując ich zasadność.

(Odpowiedź na sprzeciw, k. 66- 70)

W dniu 27 marca 2019 r. strona pozwana wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie pozwu pozostając w pozostałym zakresie przy swoim stanowisku.

(Pismo, k. 118 i 119)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) w Z. zawarł w dniu 18 października 2016 r. z (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. umowę na dostawę sprzętu medycznego jednorazowego użytku (§ 1) na okres 24 miesięcy od dnia 18 października 2016 r. do dnia 17 października 2018 r. (§

6 ust. 1). Cena zamówienia wynosiła ogółem sumę 156.651,30 zł brutto (§ 4 ust. 2). Termin płatności za zrealizowanie dostawy miał nie przekroczyć 60 dni od dnia wystawienia faktury przez dostawcę (§ 4 ust. 12). Przed wystąpieniem na drogę sądową dostawca winien zawiadamiać zamawiającego do próby ugodowej (§12 ust. 2). Zmiany przedmiotowej umowy miały być dokonywane za zgodą stron na piśmie pod rygorem nieważności (§ 9).

(Umowa nr (...), k 71- 76)

(...) w Z. zawarł w dniu 30 maja 2017 r. z (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. umowę na dostawę sprzętu medycznego jednorazowego i wielorazowego użytku oraz innego drobnego asortymentu (§ 1) na okres od dnia 30 maja 2017 r. do dnia 29 maja 2019 r. (§ 6 ust. 1). Cena zamówienia wynosiła ogółem sumę 732.547,72 zł brutto (§ 4 ust. 2). Termin płatności za zrealizowanie dostawy miał nie przekroczyć 60 dni od dnia wystawienia faktury przez dostawcę (§ 4 ust. 12). Przed wystąpieniem na drogę sądową dostawca winien zawiadamiać zamawiającego do próby ugodowej (§12 ust. 2). Zmiany przedmiotowej umowy miały być dokonywane za zgodą stron na piśmie ad solemnitatem (§ 9).

(Umowa nr (...), k 77- 82)

(...) w Z. zawarł w dniu 6 czerwca 2017 r. z (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. umowę na dostawę sprzętu medycznego jednorazowego i wielorazowego użytku oraz innego drobnego asortymentu (§ 1) na okres od dnia 6 czerwca 2017 r. do dnia 5 czerwca 2019 r. (§ 6 ust. 1). Cena zamówienia wynosiła ogółem sumę 24.235,20 zł brutto (§ 4 ust. 2). Termin płatności za zrealizowanie dostawy miał nie przekroczyć 60 dni od dnia wystawienia faktury przez dostawcę (§ 4 ust. 12). Przed wystąpieniem na drogę sądową dostawca winien zawiadamiać zamawiającego do próby ugodowej (§12 ust. 2). Zmiany przedmiotowej umowy miały być dokonywane za zgodą stron na piśmie pod rygorem nieważności (§ 9).

(Umowa nr (...), k 83- 87)

(...) w Z. zawarł w dniu 28 czerwca 2017 r. z (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. umowę na dostawę zestawów i akcesoriów obłożeniowych, szkiełek i preparatów do badań cytologicznych oraz kleszczy bipolarnych do generatora (§ 1) na okres od dnia 28 czerwca 2017 r. do dnia 23 sierpnia 2018 r. (§ 6 ust. 1). Cena zamówienia wynosiła ogółem sumę 60.458,40 zł brutto (§ 4 ust. 2). Termin płatności za zrealizowanie dostawy miał nie przekroczyć 60 dni od dnia wystawienia faktury przez dostawcę (§ 4 ust. 12). Przed wystąpieniem na drogę sądową dostawca winien zawiadamiać zamawiającego do próby ugodowej (§12 ust. 2). Zmiany przedmiotowej umowy miały być dokonywane za zgodą stron na piśmie pod rygorem nieważności (§ 9).

(Umowa nr (...), k 88- 92)

(...) w Z. zawarł w dniu 18 stycznia 2018 r. z (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. umowę na dostawę na dostawę sprzętu medycznego jednorazowego i wielorazowego użytku na okres od dnia 18 stycznia 2018 r. do dnia 17 stycznia 2020 r. (§ 6 ust. 1). Cena zamówienia wynosiła ogółem sumę 13.865,04 zł brutto (§ 4 ust. 2). Termin płatności za zrealizowanie dostawy miał nie przekroczyć 60 dni od dnia wystawienia faktury przez dostawcę (§ 4 ust. 12). Przed wystąpieniem na drogę sądową dostawca winien zawiadamiać zamawiającego do próby ugodowej (§12 ust. 2). Zmiany przedmiotowej umowy miały być dokonywane za zgodą stron na piśmie pod rygorem nieważności (§ 9).

(Umowa nr (...), k 93- 97)

(...) w Z. zawarł w dniu 27 marca 2018 r. z (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. umowę na sprzedaż i dostawę leków, opatrunków, kompresów i płynów na okres 24 miesięcy (§ 6 ust. 1). Cena zamówienia wynosiła ogółem sumę 113.007,01 zł brutto (§ 4 ust. 2). Termin płatności za zrealizowanie dostawy miał nie przekroczyć 60 dni od dnia wystawienia faktury przez dostawcę (§ 4 ust. 12). Przed wystąpieniem na drogę sądową dostawca winien zawiadamiać zamawiającego do próby ugodowej (§12 ust. 2). Zmiany przedmiotowej umowy miały być dokonywane za zgodą stron na piśmie pod rygorem nieważności (§ 9).

(Umowa nr (...), k. 98- 104)

Dostawca wykonywał na rzecz zamawiającego usługi zgodnie z zawartymi umowami wystawiając z tego tytułu faktury VAT. Szpital nie kwestionował ani jakości wykonanych usług, ani wysokości należności stwierdzonych fakturami.

(Okoliczności niesporne; dokumentacja, k. 16- 18)

Wymagalna wierzytelność, potwierdzona fakturami VAT wystawionymi w okresie od dnia 4 maja 2018 r. do dnia 25 lipca 2018 r., powstała przeciwko zamawiającemu z tego tytułu po stronie dostawcy do dnia 4 grudnia 2018 r. wynosiła 197.009,91 zł. Skapitalizowana kwota odsetek na ten dzień wynosiła 6.352,01 zł.

(Zestawienie należności, k. 21- 23)

Pismem datowanym na dzień 6 grudnia 2018 r. (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. wezwał (...) w Z. do zapłaty do dnia 13 grudnia 2018 r. kwoty należności w wysokości 457.395,26 zł z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia wymagalności każdej z wymienionych w załączonym spisie faktur.

(Wezwanie, k. 14 z załącznikiem, k. 16- 18)

(...) w Z. nie odpowiedział na wskazane wezwanie.

(Okoliczność niesporna)

W dniu 19 grudnia 2018 r. (...) sp. z o.o. sp.k. w Z. złożył rozpatrywany pozew.

(Pozew, k. 3- 5)

W dniu 6 lutego 2019 r. pozwany zamawiający dokonał łącznie wpłaty sumy 32.829,57 zł tytułem części przysługującej dostawcy wierzytelności. Była to jedyna wpłata poczyniona z tego tytułu na rzecz powodowego dostawcy.

(Specyfikacja przelewu, k. 47; wykaz z ewidencji (...) w Z., k. 121 i 122)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przywołany materiał dowodowy, którego wiarygodność nie budziła wątpliwości. Na jego podstawie Sąd przeprowadził zreferowane dalej rozważania prawne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne. Podlega uwzględnieniu w całości w swym ostatecznie sformułowanym zakresie.

Na wstępie należy wskazać, iż w toku postępowania powód skutecznie cofnął pozew w części obejmującej roszczenie zapłaty kwoty 32.829,57 zł. Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy,

a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W rozpatrywanej sprawie strona powodowa skutecznie cofnęła pozew w zakresie roszczenia zapłaty kwoty 32.829,57 zł. W myśl art. 355§ 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Dlatego też postępowanie w tym zakresie podlegało umorzeniu.

W przedmiocie pozostałego roszczenia, Sąd zważył, iż wynikało one z szeregu zobowiązań umownych zawartych między stronami opartych na umowach: nr (...) z dnia 18 października 2016 r., nr (...) z dnia 30 maja 2017 r., nr (...) z dnia 6 czerwca 2017 r., nr (...) z dnia 28 czerwca 2017 r., nr (...) z dnia 18 stycznia 2018 r. oraz nr (...) z dnia 27 marca 2018 r. Całokształt przedłożonej dokumentacji pozwolił przyjąć zawarcie między stronami sporu owych zobowiązań. Strona pozwana nie kwestionowała żadnej ze wskazanych umów przedłożonych w toku postępowania. Pozwany szpital nie kwestionował także całkowitego wypełnienia zobowiązań dostawcy przez (...) sp. z o.o. sp.k. w Z..

Zatem mając na uwadze ustalone zapisy umów, Sąd przyjął, iż na podstawie art. 353§ 1 k.c. strona powodowa jako dostawca pozostawała uprawniona dochodzić od zamawiającego pozwanego zapłaty za wykonane dostawy.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją objęte powództwem należności w dacie wniesienia pozwu pozostawały wymagalne. To twierdzenie także nie było kwestionowane przez stronę pozwaną.

W tym miejscu Sąd rozważył zasadność zarzutu strony pozwanej zaniechania przez powoda umownie przewidzianego zawezwania do próby ugodowej jako każdorazowo przyjętego kroku poprzedzającego wejście w spór sądowy. Bezsposornie nie wykazano aby strona powodowa przed wniesieniem pozwu złożyła wnioszek o zawezwanie do próby ugodowej. Wbrew twierdzeniom strony powodowej (k 68) nie można jako takiego potraktować przedsądowego wezwania do zapłaty. Każdorazowo bowiem zapis art. 12 ust. 2 poszczególnych umów odnosił się bowiem do uregulowanego w art. 184 i n. k.p.c. postępowania pojednawczego. Zarazem jednak, wbrew stanowisku strony pozwanej, niewykazanie skierowania zawezwań do zawarcia ugód nie stanowi przewidzianego w art. 130 § 1 warunku formalnego pisma procesowego, którego brak winien skutkować wezwaniem do uzupełnienia pod rygorem zwrotu.

Ważąc skutki zaniechania przez stronę powodową wypełnienia wskazanego postanowienia umownego przed wniesieniem pozwu, Sąd zwrócił uwagę na trafną argumentację strony powodowej, iż przywołany zapis nie ma wpływu na bezsporną wymagalność objętych pozwem wierzytelności, co stanowi podstawę rozpatrywanego roszczenia. A zatem nawet ustalenie naruszenia umów w tym względzie przez stronę powodową może skutkować, choćby jej odpowiedzialnością kontraktową przewidzianą w art. 471 k.c. nie ma jednak wpływu na skuteczność ogólnego dochodzenia spełnienia zobowiązania na podstawie art. 353 § 1 k.c.

Niezależnie od powyższego wyводу, Sąd zważył, iż zasadniczym celem ustawodawcy było by uczestnicy obrotu korzystali z instytucji przewidzianych w systemie prawa zgodnie z ich przeznaczeniem oraz klauzulowymi zasadami współzycia społecznego. Strony korzystając z ustawowo gwarantowanej w art. 353¹ k.c. swobody zawierania umów ukształtowały łączący ich węzeł obligacyjny w taki sposób, iż przed wystąpieniem do Sądu o zapłatę wykonawca winien zawezwać zamawiającego do próby ugodowej.

Celem postępowania pojednawczego jest ugodowe załatwienie sporu przed sądem – bez potrzeby wytaczania powództwa. Co natomiast znamienne, zgodnie z osnową zarzutu strony pozwanej przywołanie naruszenia postanowień umownych nie ma na celu przywrócenia możliwości ugodowego- pozapprocesowego rozstrzygnięcia, lecz jedynie zatrzymanie lub czasowe wstrzymanie postępowania rozpoznawczego.

Podsumowując powyższy wywód należało przyjąć iż powództwo jest usprawiedliwione co do zasady.

Rozstrzygając je następnie co do wysokości, Sąd oparł się na niekwestionowanych przez stronę pozwaną twierdzeniach strony powodowej w przedmiocie wysokości wymagalnych wierzytelności z uwzględnieniem nadmienionej modyfikacji powództwa- przez częściowe cofnięcie pozwu. Tak więc powództwo w ostatecznie sformułowanym zakresie jest zasadne co do wysokości. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego zapłatę objętej pozwem kwoty 170.532,35 zł.

Rozstrzygając następnie o odsetkach, Sąd oparł się na art. 481 § 1 k.c. przewidującym, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jak ustalono w dacie wniesienia rozpatrywanego pozwu wszystkie objęte nim wierzytelności pozostawały wymagalne. Zatem strona powodowa zasadnie dochodziła naliczania od nich odsetek. Rozstrzygając następnie o wysokości należnych odsetek, Sąd zważył, iż strona powodowa wobec kwoty pierwotnej należności głównej dochodziła naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Jej żądanie, wbrew zastrzeżeniom strony pozwanej znajduje oparcie w art. 8 ust. 1 w zw. z ust 3 oraz w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U.2019.118). Dlatego też Sąd zasądził wobec kwoty 164.180,34 zł odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych naliczane od dnia wniesienia pozwu tj. 19 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty.

Natomiast wobec kwoty uprzednio skapitalizowanych okresowo odsetek w wysokości 6.352,01 zł należało, zgodnie z art. 481§ 2 k.c. naliczać za ten sam okres od dnia 19 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie.

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami powództwo w zakresie umorzonego postępowania także było zasadne. Okoliczność dokonania przez stronę słaty wierzytelności w tym zakresie po upływie terminu jej wymagalności nie wyklucza prawa wierzyciela dochodzenia zapłaty odsetek za okres opóźnienia. Dlatego też Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej zapłatę odsetek od kwoty 32.829,57 zł w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Rozstrzygając o kosztach procesu, Sąd zważył, iż w myśl art. 98§ 1 k.p.c. należało obciążyć nimi przegrywającą spór w całości stronę pozwaną.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od zasądzenia kosztów procesu od strony pozwanej. Wniosek w tym zakresie został umotywowany trudną sytuacją finansową szpitala.

Art. 102 k.p.c. stanowi o możliwości odstąpienia od obciążenia obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych w przypadkach szczególnie uzasadnionych. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, także dotyczące stanu majątkowego. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.01.1974 r., sygn. akt II CZ 223/73). Sąd Najwyższy przyjął, że przepis art. 102 k.p.c. wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w rozpoznawanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, czy wręcz niesprawiedliwe. Przy zastosowaniu art. 102 k.p.c. winny być brane pod uwagę okoliczności dotyczące charakteru sprawy; o tym, czy w konkretnej sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek” w rozumieniu art. 102 k.p.c., decyduje m.in. sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą sprawę (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.12.1973 r., sygn. akt II CZ 210/73). W judykaturze zastrzega się, że nie jest wystarczające powołanie się jedynie na trudną sytuację majątkową, nawet jeżeli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych.

W niniejszej sprawie nie istnieją przesłanki wynikające z przebiegu procesu, które uzasadniałyby zwolnienie pozwanego od obowiązku zwrotu kosztów procesu;

to pozwany jako dłużnik nie wywiązujący się ze zobowiązań zmusił powoda do zainicjowania sprawy sądowej, poniesienia dodatkowych kosztów. Nie wykazano, aby pozwany podjął próby słaty zadłużenia, zagwarantowania powodowi spełnienia świadczenia, choćby w późniejszym terminie. Dopiero wytoczenie powództwa uruchomiło reakcję pozwanego, który dokonał słaty niewielkiej części powstałego zadłużenia zarazem eskalując koszty postępowania, składając sprzeciw od nakazu zapłaty. Szanując zarazem społecznie istotną rolę szpitali oraz ich niewątpliwie trudną sytuację finansową Sąd nie znalazł przy tym przesłanek dla uwzględnienia wniosku o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, co stanowiłoby w istocie dalsze finansowe pokrzywdzenie strony powodowej.

Dlatego też zasądzono na rzecz powoda od pozwanego sumę 20.986,00 zł w skład której weszły:

- kwota 10.800,00 zł- tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- kwota 17,00 zł- z tytułu opłaty sądowej od pełnomocnictwa;
- kwota 10.169,00 zł- z tytułu opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć stronie pozwanej przez jej pełnomocnika